

1914-01-05

AFSENDER

Carl Jacobsen

MODTAGER

Helge Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):
Carl Jacobsens brevpapir

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Carlsberg Arkiv

Emneord:
Kropsholdning

DOKUMENTINDHOLD

Carl Jacobsens sidste brev til Helge. Carl Jacobsen klager over Helges uskønne gang og holdning.

TRANSSKRIFTION

Kjære Helge,

Jeg har aldrig lagt mærke til hvor daarligt (uskjønt) Du Gaaer.

Da jeg i dag stod ved Vinduet og saa Dig gaae henad Svineryggen, saae jeg imidlertid at Du havde en meget Daarlig Gang.

Læg Mærke til hvorledes det klæder Andre om de gaae smukt let, rankt, eller om de stolpre afsted som Bønder eller udannede Mennesker, og tag saa Eksempel efter de Første.

Jeg gik ogsaa daarligt da jeg var Dreng, og min Fader hersede svært med mig og gjorde Nar af min for over bøiede Holdning og dukkende Nakke og krumme Knæ, det hjalp dog først rigtigt da jeg blev voksen og forfængelig og navnlig udviklede min Skjønhedssands.

Derfor min kjæreste Ven gjør Dig Umage: Ret Din Ryg hold Dit Hoved rankt, stræk dine Been naar Du gaar, undgaa en hoppende Bevægelse, see lige ud paa et Punkt foran Dig. Det maa, naar Du gaar, ikke bevæge sig op og ned.

Gjør din Gang glidende, men ikke slæbende - og tænk over hovedet bestandig paa Din Gang naar Du gaae - saa kan Du godt endnu komme til at gaae smukt og føie den Charme til de mange som Naturen har begavet Dig med.

Din hengivne Papa
Som elsker dig

Prof. J. Schous Klinik
Mandag Aften
5-1-1914

5. 1. 1914

CARL JACOBSEN
CARLSBERG

Kære Helge

Jeg har aldrig løst Mærke
Til hvor daerligt (uskjint)

Du gave.

Da jeg i dag stod ved vinduet
og såe Dig gave hende Lina.
rygge, såe jeg imidlertid et
Du havde en meget daerlig

Jeg.

Løj Mærke Til hvor ^{bedst} det
bloder Andre om de gave smitt
let, rækket, eller om de stolpe
afsted som Bønder eller udoende
Mennesker, og jeg såe eksempel
efter de Første.

CARL DRÖBNER
CARLSBERG

Jeg fik ogsaa daarlige da jeg
var Drenge, og min Fader hermed
svant med mig og gjorde Nar
af mig for over briede Koldning,
og de kende Natter og brumme
Kue, det hjalp dog først rigtig
da jeg blev voksen og forfargelig
og navnlig udviklede min
Stjirkehed her

Derfor min Kjæreste Ven
gør Dig Umage: Det din Puff
holdt Dit Hoved ræbt, stak
Din Aar naar Du gaar, og gaa
er hoppende Neapels, see lige
ud paa et Buntt foran dig
Det naar, naar Du gaar, ist
besvare mig op og ned.

Gie' Dig, Jay, gliddende, me ilt
ste bade- og teel over hovedet
bestodig, saa Dig Jay, naar
Du jar - me kan Du jo A enden
kann til at gaa smilt og
fise da Charmé til de mang
som Naturen her beqvartigt
Dig me D.

Din kære

Papir
som elste Dig.

Prof. J. P. Schou Christ

Mandy After

5-1-14.